

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/219/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811208115
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811208115.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: BANCO MAIS, S.A., pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745, zast. SKLEGAL s.r.o, so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, IČO: 35 973 161 proti žalovanému: M. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom I. J. Y., O. XXX/XXX, XXX XX N. o zaplatenie 1.382,00 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 1175,33 eur, úrok z úveru vo výške 607,06 eur, úrok z omeškania vo výške 199,64 eur vyčíslený ku dňu 14.9.2011 spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1782,39 eur od 15.9.2011 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 40 eur splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu začínajúc dňom 1.5.2012 pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a.

O trovách konania b u d e rozhodnuté samostatným uznesením v lehote do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť sumu pozostávajúcu z dlžnej istiny 1.382,00 eur, dlžného úroku vo výške 42,37% p.a. zo sumy 1.473,81 eur od 23.9.2008 (od uzavretia úverovej zmluvy) do 14.9.2011 (do vyhlásenia splatnosti) vo výške 952,71 eur, dlžného úroku z omeškania vo výške 10% p.a. zo sumy 1.473,81 eur od 23.9.2008 do 14.9.2011 vo výške 354,40 eur, dlžného úroku vo výške 42,37% p.a. zo sumy 1.382,68 eur od 15.09.2011 až do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 2.334,71 eur od 15.9.2011 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 23.9.2008 zmluvu o úvere číslo XXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver v sume 1.473,81 eur. Žalovaný bol povinný uhradiť celkovo 36 mesačných splátok, no uhradil len splátky pod číslom 1. až 4. finančného plánu, ďalšie splátky už nehradili. Žalobca ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k nemu vzťahujú dňa 9.9.2009. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškani s úhradou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, vyhlásil žalobca úver s príslušenstvom a so všetkými platbami, ktoré sa k nemu vzťahovali, splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia žalovanému, ktoré bolo žalovanému odoslané dňa 6.9.2011, v ktorom ho vyzval na úhradu dlžnej sumy. Úver, celé príslušenstvo spolu so všetkými platbami sa stali splatnými k 14.9.2011. Žalovaný bol povinný uhrádzať mesačné splátky v sume po 74,62 eur, no tieto neuhradil a ani po vyhlásení splatnosti úveru neuhradil žiadnu sumu. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 29.7.2008 aj zmluvu o zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu zo zmluvy o úvere, pričom ako záloh bol určený osobný automobil OPEL VECTRA A 4DV. DIESEL (STH) VECTRA 1.7

TD CD DIAMOND, rok výroby 1993, výrobné číslo podvozku (VIN) WOL0000878P1025510. V dôsledku omeškania žalovaných so splácaním pristúpil žalobca k realizácii výkonu záložného práva, no pre skutočný stav predmetu zálohu nebol realizovaný.

Žalovaný k žalobe uviedol, že so žalobou žalobcu súhlasí, síce jednal predtým so zástupcom žalobcu a chcel sa dohodnúť na splátkovom kalendári, teraz vzhľadom k výške pohľadávky je ochotný uhradiť uplatnenú pohľadávku v splátkach po 40 eur. Jeho príjmom spolu s manželkou je iba dávka v nezamestnanosti vo výške 380 eur. Má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, výsluchom žalovaného, vyjadrením žalobcu zo dňa 20.12.2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 20.12.2011 uviedol, že podľa ust. § 3 ods. 10) zák. č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch „Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.“ Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru - odplata pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. augusta 2008 do 15. novembra 2008 bola ustanovená vo výške 65,76 % úveru. To znamená, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé úrokové sadzby do výšky 65,76 % úveru. V čl. II. úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na ročnej úrokovej sadzbe vo výške 42,37 %. Je teda zrejmé, že dohodnutá výška úroku, ako odplaty za poskytnutie a užívanie požičanej finančnej čiastky zo spotrebiteľského úveru, neprevýšila výšku ustanovenú nariadením vlády.

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 23.9.2008 úverovú zmluvu č. XXXX., na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.473,81 eur ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 74,62 eur a to v 36 mesačných splátkach, pričom súčet všetkých platieb podľa zmluvy predstavuje 2.626,57 eur. Zároveň bola medzi účastníkmi konania uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva k vozidlu, ktoré bolo kúpené z prostriedkov poskytnutých podľa predmetnej úverovej zmluvy. Išlo o vozidlo zn. Opel Vectra, VIN: WOL000087P1025510, rok výroby 1993.

Žalovaný podpisom potvrdil, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami vytlačenými a neoddeliteľne pripojenými k Individuálnym podmienkam, potvrdil, že si prečítal a porozumel tak Individuálnym podmienkam ako aj Všeobecným podmienkam a zaväzuje sa dodržiavať všetky ich ustanovenia.

V bode 4. Všeobecných podmienok sa uvádza, že dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi úver určený v oddiele II Individuálnych podmienok, t.j. vrátiť istinu a zaplatiť úroky týkajúce sa istiny a všetky ostatné platby a výdavky uvedené v tejto úverovej zmluve, v postupných mesačných splátkach určených v individuálnych podmienkach.

Podľa bodu 10. Všeobecných podmienok, v prípade, ak akákoľvek suma, ktorú má zaplatiť Dlžník Veriteľovi za podmienok tejto Úverovej zmluvy, najmä mesačná splátka, prípadne aj celá istina po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zaplatená v lehote jej splatnosti, Dlžník sa zaväzuje zaplatiť z tejto sumy úrok z omeškania. Úrok z omeškania sa určuje za ročné obdobie, pričom sa určuje ročná sadzba úroku z omeškania, ktorá je o 6 % vyššia ako ročná úroková sadzba dohodnutá v Individuálnych podmienkach. Úrok z omeškania je splatný uplynutím lehoty splatnosti sumy, na ktorú sa vzťahuje.

V zmysle bodu 18. Všeobecných podmienok, dlžník je povinný uhradiť všetky poplatky podľa sadzobníka verejne prístupného v priestoroch Veriteľa. Dlžník týmto udeľuje Veriteľovi svoj súhlas a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený jednostranne zmeniť výšku týchto poplatkov a prípadne rozšíriť zoznam poplatkov o nové poplatky. Tieto poplatky sa nepovažujú za súčasť splátok uvedených v bode II Individuálnych podmienok Úverovej zmluvy a stanú sa splatnými v ich plnej výške spolu s prvou splátkou, ktorá

nasleduje po uskutočnení a ukončení činnosti, na základe ktorej sú účtované. V prípade ak je Dlžník v omeškaní s platením týchto poplatkov, Dlžník zaplatí Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,2% denne z dlžnej sumy okrem úroku z omeškania dohodnutého v bode 10. Dlžník podpísaním Úverovej zmluvy potvrdzuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a že s ním súhlasí.

Podľa bodu 19. Všeobecných podmienok, Dlžník a Veriteľ súhlasia, že vznik akejkoľvek z nasledovných skutočností vo vzťahu k Dlžníkovi (i) predstavuje skutočnosť defaultu (neplnenia), (ii) oprávňuje Veriteľa aby vyhlásil Úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k Úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia Dlžníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu (iii) zakladajú Dlžníkov záväzok splatiť ku dňu splatnosti celkovú sumu doteraz neuhradených splátok, úrokov, úrokov z omeškania, celú sumu istiny, a všetkých iných požadovaných a oprávnených nárokov, nákladov a výdavkov Veriteľa, a všetky náklady vynaložené Veriteľom v súvislosti s nadobudnutím držby a predajom Vozidla (náklady týkajúce sa vyhľadania a nájdenia Dlžníka a Vozidla, dopravy, skladovania, technických kontrol, opätovného predaja Vozidla) určené Veriteľom vo výške skutočne vynaložených súm. V prípade ak Dlžník neuhradí celú sumu istiny ku dňu jej splatnosti určenom ako dôsledok vyhlásenia splatnosti úveru, jeho príslušenstva a platieb vzťahujúcich sa k úveru, Veriteľ je oprávnený požadovať z celej sumy splatnej istiny dohodnutý úrok až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny ako aj požadovať z celej sumy splatnej istiny dohodnutý úrok z omeškania až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny, a (iv) oprávňujú Veriteľa m vymáhanie splatenia Úveru a akýchkoľvek súvisiacich platieb akýmikoľvek právnymi prostriedkami, vrátane výkonu záložného práva na Vozidlo podľa podmienok Záložnej zmluvy a požadovania plnenia z Ručiteľského vyhlásenia:

(i) Dlžník je v omeškaní s platbou jednej splátky Úveru viac ako 30 dní;

(ii) Dlžník je v omeškaní s platením dvoch splátok Úveru;

(iii) Dlžník je v omeškaní s platením úrokov, poplatkov alebo iných platieb podľa Úverovej zmluvy viac ako 60 dní;

(iv) Dlžník porušil akúkoľvek jeho povinnosť určenú v tejto Úverovej zmluve;

(v) akákoľvek informácia, údaj, vyhlásenie alebo potvrdenie Dlžníka sa stane nepravdivým, nesprávnym alebo zavádzajúcim;

(vi) Veriteľ má všetky dôvody domnievať sa, že splatenie Úveru a akejkoľvek súvisiacej platby Dlžníkom je ohrozené;

(vii) Dlžník nespláca akékoľvek dlžné sumy vo vzťahu k iným jeho veriteľom alebo nesplní akýkoľvek právoplatný rozsudok súdu alebo inej úradnej authority;

(viii) voči Dlžníkovmu majetku bolo začaté akékoľvek exekučné konanie alebo Dlžník vstúpil do likvidácie;

(ix) na majetok Dlžníka bol podaný Dlžníkom alebo treťou osobou návrh na vyhlásenie konkurzu;

(x) Dlžník zruší povolenie na inkaso alebo trvalý prevodný príkaz a znemožní Veriteľovi prijímať platbu spôsobom podľa článku 9 tejto Úverovej zmluvy;

(ix) hodnota Vozidla určená Veriteľom podľa jeho trhovej ceny klesne o 40% vo vzťahu k jeho kúpnej cene alebo Dlžník stratí možnosť dispozície s Vozidlom, a tak ohrozí splatenie Úveru (ďalej aj ako 'Skutočnosť defaultu (nedostatku)').

V zmysle bodu 22. Všeobecných podmienok, táto Úverová zmluva sa riadi podľa zákonov a predpisov Slovenskej republiky a uzatvára sa podľa § 497 anasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov. Dlžník týmto potvrdzuje, že bol oboznámený a získal všetky informácie, ktoré sú potrebné za účelom uzavretia Úverovej zmluvy podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V prípade rozporu medzi ustanoveniami Úverovej zmluvy a dispozitívnymi ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov budú platiť ustanovenia Úverovej zmluvy.

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická

osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1,473,81 eur a tento sa žalovaný zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach po 74,62 eur. Konečná výška úveru tak predstavovala sumu 2686,32 eur. Celková odplata za úver tak za obdobie 36 mesiacov predstavovala sumu 1212,51 eur.

Keďže si túto svoju povinnosť žalovaný neplnil, žalobca dňa 14.9.2011 zosplatnil celý úver a výzvou zo dňa 6.9.2011 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy spolu vo výške 4.590,50 eur. Podľa finančného plánu žalovaného, tento uhradil žalobcovi celkom sumu 298,48 eur.

Ďalej súd zistil, že hoci podľa bodu 22. Všeobecných podmienok, táto Úverová zmluva sa uzatvárala podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov. Ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok

(čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, keďže odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru činila za 3 roky sumu 1212,51 eur (z úveru 1.473,81 eur), výška ročného úroku z úveru tak predstavuje 27,42 %. Ide o orientačný výpočet zohľadňujúci skutočnosť, že žalovaný mal uhradiť úver v 36 splátkach po 74,62 eur. Pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v septembri 2008 činil úrok 13,73 % p.a. Z uvedeného je zrejmé, že ročný dohodnutý úrok medzi účastníkmi (27,42% ročne) bol v danom prípade o 13,69 % vyšší, čo o viac ako 99 % prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Ročná úroková sadzba vo výške 42,37%, ktorú uvádza žalobca v úverovej zmluve, by bola dokonca o 28,64 % vyššia, čo by o viac ako 208 % prevyšovalo mieru úrokov poskytovaných v tomto období (september 2008) bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,73% ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,73% ročne, čo pri úvere 1.473,81 eur za 3 roky predstavuje 607,06 eur. Uvedená suma teda predstavuje primeranú odplatu za poskytnutie obdobného spotrebiteľského úveru za celé obdobie, na ktoré bol predmetný úver poskytnutý. Trvanie úveru je uvedené aj v samotnej úverovej zmluve (od 20.10.2008 do 20.9.2011). Celkové navýšenie (odplata za úver) tak predstavuje 41,19 % z poskytnutého úveru.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.12.2011 uviedol, že odplata pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. augusta 2008 do 15. novembra 2008 bola nariadením vlády ustanovená vo výške 65,76 % úveru, čo znamená, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé úrokové sadzby do výšky 65,76 % úveru, preto v zmluve dohodnutá

ročná úroková sadzba vo výške 42,37 % ako odplata za poskytnutie a užívanie požičanej finančnej čiastky zo spotrebiteľského úveru, neprevýšila výšku ustanovenú nariadením vlády.

K vyššie uvedenému tvrdeniu však treba uviesť, že žalobca si zamieňa celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru s ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch. Žalobcom požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 1212,51 eur, čo je 82,27 %-né navýšenie sumy úveru poskytnutej žalovanému. Celková žalobcom požadovaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, by tak predstavovala 82,27 % poskytnutého úveru. V žalobcom uvádzanom Nariadení vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, je ako maximálna výška odplaty pre spotrebiteľský úver so zabezpečením vo výške do 50 tisíc Sk so splatnosťou od 1 do 5 rokov uvedená odplata vo výške 65,76% úveru. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé ročné úrokové sadzby za obdobný typ úveru vo výške 13,73 %.

Uvedené nariadenie zároveň obmedzuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v tom zmysle, že žalobca nemôže požadovať od žalovaného úrok z úveru neobmedzene do dňa zaplatenia. Takýmto postupom by totiž mohlo dôjsť k prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

Aj vzhľadom k vyššie uvedenému súd nepriznal žalobcovi úrok z úveru do dňa zaplatenia, ako to požaduje žalobca (odhliadnuc od samotnej požadovanej výšky úveru 42,37% ročne z nesplatenej istiny), ale priznal žalobcovi úrok z úveru za obdobie, na ktoré bolo dohodnuté trvanie úveru podľa Individuálnych podmienok úverovej zmluvy. Za primerané súd určil úroky z úveru vo výške 13,73% ročne, ako už bolo uvedené vyššie. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Keďže žalovaný celkove uhradil žalobcovi sumu 298,48 eur, ktorú v súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd započítal na úhradu dlžnej istiny, dlh žalovaného činí nesplatená istina v sume 1175,33 eur a úrok z úveru vo výške 607,06 eur a k zaplateniu tejto sumy ho súd aj zaviazal. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Súd žalovaného zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania požadovaných žalobcom vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1782,39 eur od 15.9.2011 (deň nasledujúci po zosplatnení celého dlhu) do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu. Ďalej súd zaviazal žalovaného na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške za jednotlivé splátky, s ktorými bol žalovaný v omeškaní do zosplatnenia celého dlhu, teda do dňa 14.9.2011, celkovo v sume 199,64 eur. Uvedená suma vyčíslených úrokov z omeškania bola vypočítaná z výšky jednotlivých splátok po úprave úroku z úveru na výšku 13,73 % ročne. Výška jednotlivých splátok po úprave úroku z úveru tak predstavovala 57,80 eur. Súd poukazuje na skutočnosť, že nie je možné požadovať úrok z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy, ako to uvádza žalobca, ale až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou jednotlivých splátok.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na zlú finančnú situáciu odporcu, ktorého príjmom je dávka v nezamestnanosti vo

výške 380 eur mesačne spolu s manželkou, pričom má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, súd povolil odporcovi uspokojiť nárok navrhovateľa v splátkach poukazujúc na ust. § 160 ods. I O.s.p.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije.

S poukazom na vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.